

Asztalos Attila Iván

Feczkó Csongor

Gyimóthy Bálint

Husznai Albert

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Remélem mindenkinek jól telt a hete, velem a következők történtek:

Vasárnap hajnalban megtartottuk még Óbudaváron húsvét vigíliájának miséjét, utána reggeli, majd a húsvéti mise. Ezután hazamentem, és a nap nagy részét vagy inkább egészét azzal töltöttem, hogy rosszul voltam. Délután hánytam egyet, addig fel voltam puffadva és leginkább pihegtem. Utána kicsit jobban lettem, de csak másnapra lettem igazán jól (rekordkorán feküdtem le legalább hónapokat, ha nem éveket tekintve, és jó hosszan is aludtam).

Hétfőn már egész jól éreztem magam, de akkor meg a nővérem dőlt ki, meg később a férje is, úgyhogy az idősebb nővéremék nem is jöttek haza végül. Sokat segítettem napközben az unokahúgommal (ugye nővérem lánya).

Kedden délelőtt még otthon maradtam, délután felmentem Pestre, hátha ott jobban tudok a feladataimmal foglalkozni, ami részleges sikerre lett. Éjfél után valamivel hánytam, úgyhogy nem gyógyultam meg még teljesen addigra, másnap meg kb hasmenésem volt.

Utóbbi három napban nemigen történt sok említésre méltó, a talán már említett FÖTömet próbáltam elintézni, ami valószínűleg sikerülni fog, bár késedelmi díjat kell fizetnem

(6300 🥲). Ma este elmentem a sógorommal futni, utána még ott voltam náluk kicsit.

Kb ennyi történt velem a héten, veletek mi volt?

Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

Összességében sikeres húsvétot zártam; csak nagymamám előtt felejtettem el a verset, sok finomságot kaptam, és egyszer még misére is sikerült elmenni, bár gyónni nem, pedig arra nagyobb szükségem lett volna (a misére nem tudtam ráhangolódni).

Haladtam a dolgozatommal, de bennem is megvan ez az érzés, mint amit Jakab is mondott, hogy ezen még sokat javíthatnék, viszont egyre inkább azt érzem, hogy nem lesz rá időm. Abban bízom, hogy a témavezetőm ad majd tippeket, aki szintén elfoglalt, de azért segítőkész, meg viszonylag fiatal, így megértő és már kedden is lesz lehetőségem átbeszélni vele a dolgokat. Addigra már remélhetőleg a teljes elméleti bevezetőt, és leírást meg fogom tudni írni.

Nagyon sok minden említésre méltó dolog nem történt a héten (legalábbis nem jut eszembe), viszont reklámoznom nektek ezúttal levélben a meditációt. Én egy appot használok a Medito-t, ami egy alapítvány által van fejlesztve. Nekem sok önbizalmat, önkontrollt, és egy egészségesebb önképet adott kb1,5 hónapja használat után. Napi 10-20 perces sessionokban működik, persze semmi sem kötelező, de így érdemes. Egyébként vannak imádkozási formák is, amik nem tartoznak ilyen világi meditáció kategóriába, egészen pontosan Jálics Ferenc szemlélődő ima formájára gondoltam, amit én apukámtól hallottam, hogy jó. Lényeg a lényeg, szerintem érdemes ezt csinálni.

Kíváncsian várom már a hétvégét; a találkozást, a beszélgetéseket, és az elmélkedést. Addig is minden jót!

Üdv, Lóri

Pór Benedek

Sziasztok!

Ezt a levelet most nagyon rövidre zárom. Olyan sok minden nem történt és úgyis találkozunk ma.

Egész héten otthon voltam, hétfőn még a liturgiában vettem részt. Családdal töltjük az időt, nagy lakomák, kis játék, nagy kikapcsolódás. Kedden azért már kicsit foglalkozom az egyetemmel is, de nem erőltetem meg magam a következő napokban. Csütörtök péntek dolgozom a földeken. Műtrágyát szórunk, kerítést javítunk, gereblyézünk és metszünk. Jó érzés ott dolgozni. Péntek este próba, mert május 3-án ünnepeljük az egyházközség 100 éves évfordulóját és fogunk párat játszani az "együttessel"/kórossal. Utána testvérem férjét mentünk el megünnözni szüktésnapja alkalmából.

Nem tudom ez mmist mennyjre értelmes. akkor azért szóljatok -dd mist ennyi fér nekem beme

Szabó Jónás

Sziasztok!

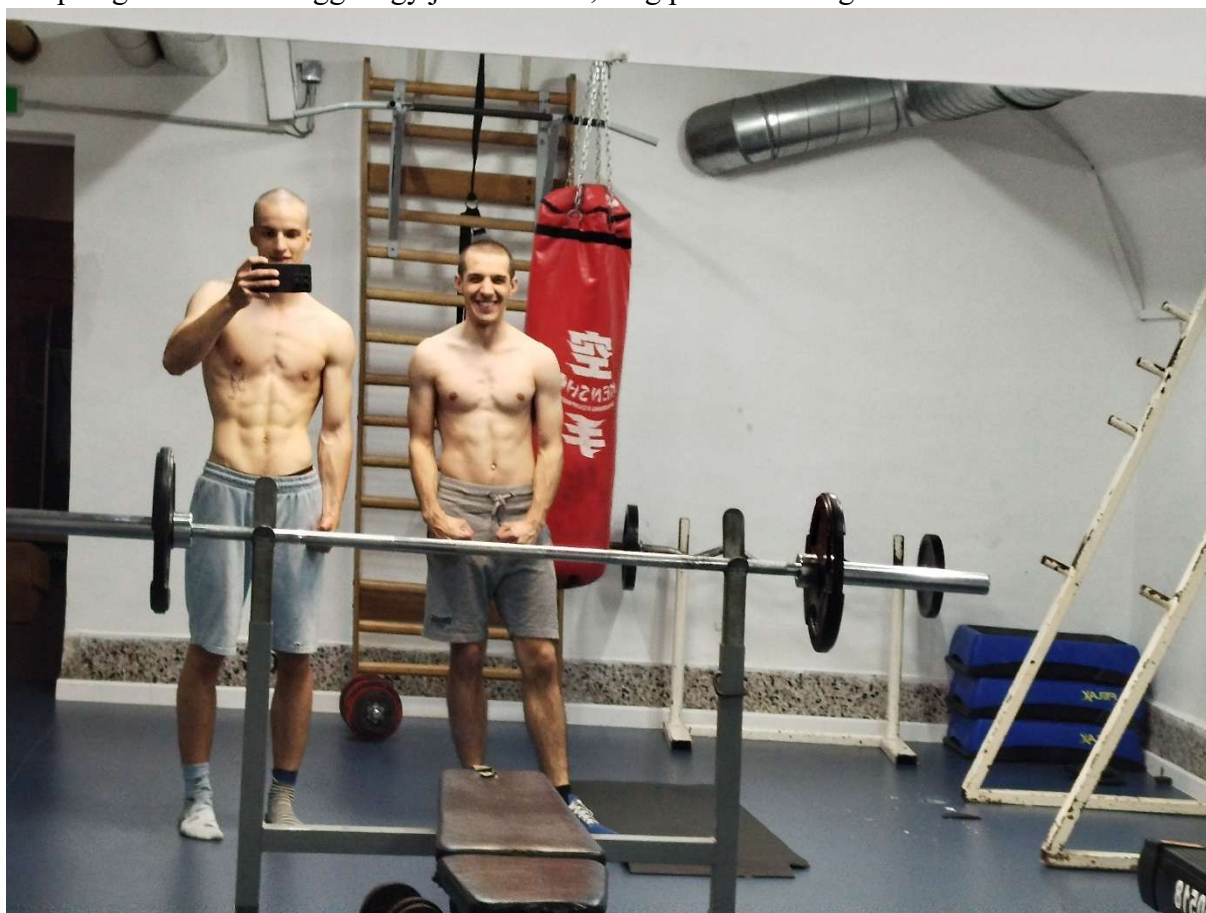
Ezen a héten azt hiszem, hogy kicsit vissza tudtam térni a kerékvágásba, az elmúlt hetek izgalmai után.

Húsvét vasárnapján és hétfőjén tudtam a családommal lenni, ennek nagyon örültem. Hétfőn jöttem vissza Pestre, 3 schönstatt nővérrel autókáztam fel, és a dugó ellenére felértem Péter atya miséjére is (megvárt). Örültem a misének, illetve utána együtt vacsiztunk Péter atyával.

Kedden a középsulis vezetőképzősöknek főztem ebédet meg vacsit a KHn, a fiatalokat is jó volt látni, jó érzés volt besegíteni, meg főzni is egy jót.

Tegnap ülésünk volt a KHörrel, ez a KHért felelős csapat, utána az egyik sráccal még elmentünk meginni egy bort a Dunaparton. Büszke vagyok magamra, hogy mostanában tudok jókat beszélgetni hozzám közel álló schönstattiakkal. Fontos, hogy ne csak munkakapcsolatok legyenek...

Ma pedig kondiztunk reggel egy jót Domával, meg persze beszélgettünk.

Amúgy sokat kell dolgoznom a laptopon, meg a tanulással is borzasztóan le vagyok maradva. Az elmúlt hónapokban a mindenféle szervezések, programok és a szakítás miatt nullához közeli effortot raktam az egyetembe, kicsit félek, hogy későn kapcsolok most már...

Alig várom a találkozást!

Minden jót!

Jónás

Szilika Doma

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Szabó Jakab

Sziasztok!

Nekem elég hullámozó hetem volt, de szépen kijöttem a völgyesebb részéből, és azt hiszem, hetek óta nem voltam ennyire motivált a feladataimmal kapcsolatban, mint most. Várom a Vértesszőlőt, ami persze amellet, hogy feladat, kiváló öröm is!

Lassan kezd a gondolkodásom eljutni az aktuális témákig, magam mögött hagyva a szakdogairásos beszűkültséget, ami szerintem jellemző volt rám az elmúlt két hétben is. El tudtam dönteni, hogy bár nagyon szerettem, de ideje otthagyni a mostani munkahelyemet a nyáron. Elég erős az érzelmi kötődésem a csapathoz, akikkel együtt dolgoztunk, de most más változások is lesznek: elballag az osztály, szeptembertől más fő is lesz, és már hívott az igazgatónő, hogy asszisztens is jelentkezett új, úgyhogy légszi szóljak, ha nem tervezek már lenni szeptembertől.

Beszélgettem többekkel, barátokkal, barátnővel, szüleimmel is a hogyan továbbról. Van több átmenetinek, illetve részmunkaidősnek tűnő lehetőség, amik anyagilag jobbak, mint amire számítottam, például Péter atyával a Tükörképzéseken dolgozni. A legjobb egy olyan projektet találni volna, amiben nem tartanék a kiégéstől, és hosszú távon el tudnék köteleződni mellette; legszívesebben gyerekotthonban, vagy más bentlakásos intézményben dolgoznék, de sajnos ezeknek a kultúrája így pályakezdőként elég riasztó, és egy kicsit félek (nem a gyerekektől, hanem) az esetlegesen „nehéz” munkatársaktól.

Szóval izgi lesz!

Egyébként én is többet voltam otthon a hét elején, csak szerdán jöttem vissza Budapestre. Kis nyugi, főzögetés, sokat olvastam, beszélgettem, éreztem a húgaim közeledését a kamaszkor felé. Számomra mindig nagyon érdekes, hogy két-három havonta látom csak őket hosszabban, de apró változásokat föl lehet fedezni bennük így is.

Csütörtökön tartottam a gimis schönstatti Vezetőképzőn egy foglalkozást, ami szerintem nagyon jól sikerült, még jobban is, mint előtte vártam! Ez nagyon jókedvre derített, mert előtte pont azt a hullámvölgyet éreztem a lelkemben, amit a levél elején írtam. Ebédet is főztem nekik, az is jól sikerült (csak kicsit később készült el, mint kellett volna).

Úgy volt, hogy Monostori Bálint barátommal (és bérmaapámmal) tolunk egy éjszakai túrát, de a front miatt olyan migrénje lett, amelyet még életemben nem láttam. Nagyon durva volt, teljesen padlóra küldte szegényt sajnos. Végül az óbudai találkozási pontról alig bírt hazamenni, de szerencsére annyira azért jobban lett, hogy villamosra tudjon szállni. Én pedig hazasétáltam, egy jó kis kóborlással a városi hegyekben megfűszerezve. Annyira szeretem Budapestben

ezeket a random zugokat, lépcsőket és egyebeket! El sem hiszi az ember, hogy tíz percre van a belvárostól...

Na, jó hosszú lettem már megint, hamarosan találkozunk, jó lesz!

Jakab